

(Продовження. Початок на стор. 1)

У цей час заспокоїти Наталію Михайлівну підійшов заступник чернігівського міського голови з питань архітектури **Олександр Атрощенко**.

— Комісія працює, і кожен хоче, щоб спершу до нього зайшли. Так, можливо, все трохи сумбурно, дані записують у блокнот. Але зараз йде попередній опис завданої шкоди, а потім ще приїде комісія з усіма бланками, актами. Чому одразу попередній опис? Бо постраждалих домогосподарств на вулиці Декабристів більш ніж два десятки, — пояснив Олександр Анатолійович.

Потім нас до себе запросила мешканка будинку на вулиці **№10, 53-річна Тетяна Полуянова**. Зайшовши на її подвір'я, бачимо розвішаний повсюди мокрий одяг, килими, матраци та інші речі. А в будинку відчувається запах сирості та глини.

— Подивіться! В одну мить ми залишилися без усього, що наживали роками. Холодильник, морозильна камера, газовий котел, пральна машина, документи, меблі — все зіпсоване. Немає світла, не можемо ні зігрітись, ні приготувати їжу. Ходимо як бомжі, вся одежа мокра і брудна.

Це все сталося зранку, десь о сьомій, я пішла в магазин. Вдома був тільки син. Назад додому я вже ледве йшла, вода доходила мені десь до пояса. Її рівень був однаковий що на вулиці, що в домі. У нас втопилося **20 курей**, я ледве врятувала свого собаку.

Син Тетяни показує автомобіль, який стоїть у дворі, його теж затопило. Люди у відчаї, не знають, що робити.

Своєю бідою з нами поділилася і **Галина Ульянова**. Їй **58** років, живе з чоловіком. Вони мешкають на сусідній до Декабристів вулиці. У них також всі меблі і техніка зіпсовані, вода у погребі стоїть і досі.

— Нам сказали: а чому ви тут будувались, це такий проблемний район. Але де нам жити? Тут жили наші батьки, мешкаємо і ми вже сорок років. Ми знаємо, що на тому боці вулиці гаражі якогось прокурора. Він поставив зливну трубу, що веде від гаражів, набагато меншого діаметра, ніж треба. На нашому боці стоїть труба два метри діаметром, а на тому, біля його гаражів, лише 70 см. І коли вода прийшла на нашу вулицю, то їй не було куди діватись. Труба малого діаметра не дала їй вийти. Зверталися ми до Андрія Черненка, він заступник Чернігівського міського голови з питань діяльності виконавчих органів ради, але він нам особливо нічим не допоміг.

Планували чоловікові роботи операцію з видалення жовчного міхура, але тепер не знаємо, коли це все буде і за які кошти? Нам не потрібні від влади золоті гори, поверніть те, що у нас було.

ЗАТОПИЛО БІБЛІОТЕКУ

Постраждало і чимало важливих та унікальних документів у Чернігівській обласній універсальній науковій бібліотеці імені **В. Г. Короленка**.

У бібліотеці ім. В. Г. Короленка затопило фонди

— У нас затопило 2 підвальні кімнати. Там рівень води був **165 см**. У першій кімнаті зберігалися документи з питань мистецтва. Все, що стосується живопису, музики, вишивки. Найціннішими там були нотні альбоми, газети та альбоми від води. У другій кімнаті були документи, важливі для науковців та дослідників, — це підшивки місцевих газет за різні роки. Під натиском води в підвальному приміщенні навіть двері вирвало. Збитків ми поки що не підраховували, нині для нас найважливіше — врятувати хоч щось із документів. Зараз сушимо всі книги, газети та альбоми, що намокли. Розклали їх по всьому першому поверху, адже у нас немає необхідної техніки для висушу-

вання, — розповіла директор бібліотеки **Інна Аліференко**.

ВУЛИЦЯ ТЕКСТИЛЬНИКІВ, 23

Близько **19** години **30** червня біля будинку **№23** на вулиці Текстильників зібрався цілий натовп. Люди з теками для документів та речами першої необхідності чекали, доки їх відселять.

— Вранці наші сусіди з другого поверху почули якесь гудіння. Вийшли на вулицю, аж бачать — величезний потік води ллється у підвал. Відчинили підвал, а там уже по кісточку, — згадує мешканка квартири **№1/5** **Валентина Белябля**.

— Саме перед цим, у п'ятницю,

сувати спостереження. А після сходування води буде здійснена шурфовка всередині будинку. Вона дозволить дослідити стан фундаменту. Тільки після цього буде офіційний висновок експерта, — прокоментував ситуацію заступник голови Чернігівської міської ради **Олександр Атрощенко**.

Зараз мешканці 23-го уже потроху повертаються у свої оселі, але радіти не поспішають — чекають на висновок експерта.

ВУЛИЦЯ ТОЛСТОГО, 7

Складніша ситуація у квартирах **№6** та **№5** будинку **№7** на вулиці Толстого. Поток багна, що

Квартира **№6** і справді виглядає жахливо. Дивлячись на неї, навіть і не скажеш, що тут хоча б теоретично міг хтось жити. Та це і не дивно, відповіді на всі запитання знаходяться на самому подвір'ї: тут добре видно, який потік нісся із кручі — всі доріжки та клумби залило багном на один метр!

Галина Канторіз: «Діру в стіні нам довелось прикрити поліетиленом»

торіз. — Коли добралася додому, просто вжахнулася — тут же навіть фундамент ні до чого не пристає! Хоча чому дивуватися? Проблеми в цьому будинку були завжди. У мене таке враження, що його будували ще при Петрі Першому. Ви тільки уявіть, із чого тут стіни — шалівка, шар костриці, потім знову шалівка, якийсь папір і шар цегляної стіни, який до усіх попередніх нічим не прикріплений. Між оцією цегляною стіною й усім іншим завжди була досить-таки велика щілина — туди постійно задувало сміття, сніг. **Років із 10** тому ми спеціально забили стіни сайдингом, щоб перестало дуті. Але ж щілина від цього не зменшилась. Дош усе це підмивав, вібрація від машин, які їздять вулицею, розхитувала. Ось і результат... Цегляна частина стіни впала, усе це разом із водою провалилося в погріб. Коли викликали працівників водоканалу, щоб допомогли відкачати воду, вони просто не змогли цього зробити — шланг забивало кострицею. Звісно, усі служби давно знали, що цей будинок ненадійний. У **1994** році комісія, яка приходила його перевіряти, у висновку написала, що він ветхий. На цьому все і закінчилося. Мабуть, вирішили, що ремонтувати його немає сенсу. Та це й ні для кого не секрет. Мені дали цю квартиру, ще коли у **1974** році я, як молодий фахівець, приїхала працювати в чернігівський банк. Це було житло з обмінного фонду. Сказали, що я щасливиця — район піде під знесення, тож скоро отримаю квартиру в новобудові. Смішно... Відчуваю, що поїду звідси вже тільки на Яцево.

Поки що Галина Григорівна не має ані найменшого уявлення, що робити тиме зі своєю квартирою. Щоб бодай трохи відгородитися від вулиці, зовні стіну закрили поліетиленовою плівкою, та скільки можна прожити в таких умовах?

— Залишки цієї стіни в будь-якому випадку треба демонтувати і зводити нову. Як це буде? Хто це робитиме? Чекаємо на висновок комісії, більше нам нічого не залишається...

Олексій ПРИЩЕПА,
Світлана ТКАЧЕНКО,
Катерина ДРОЗДОВА.

Фото авторів

працівники «ТехНови» розрили тут усе подвір'я — проводили ремонт тепломереж. Робіт закінчили не встигли, усе залишилося розкуроченим, ніхто нічого не накрив, хоч і передавали ливневі дощі. Ось і вийшло, що через ту траншею вода залилася у підвал, — приєднується до розмови **Валентина Селюк із квартири №1/4**.

Працівники «ТехНови» свою вину заперечують: — Вода заливалася у підвал крізь вікна. Будинок стоїть дуже низько, тож наші ремонтні роботи тут ні до чого. А накривати незакінчений об'єкт... Чи часто ви таке в місті бачите? Хто ж знав, що буде така злива...

— Як би там не було, а лилася вода добряче, тому ми почали телефонувати в усі аварійні служби, — продовжує Валентина Белябля. — Те, що ситуація непростя, стало зрозуміло, коли приїхали рятувальники. Вони першими побачили, що в будинку велика тріщина, викликали директора **ТОВ «Майас Сілтумс» Сергія Мініна** («Майас Сілтумс» обслуговує будинок **№23**. — Авт.), а він — усі інші служби.

— Хвилюватися було чого. Як не крути, а будинок старий — **62** роки. І раніше на стінах тут з'являлися тріщини, але ж не стільки! І не такі великі! Таке враження, що вони просто на очах ростуть, — показує наслідки стихії Валентина Селюк. — Ми, звісно, злякалися, коли почули, що доведеться на тиждень виселитись, але що було робити? Не дай Боже повторити долю мешканців гуртожитку на Попудренка...

Поки спеціальна комісія проводила обстеження, мешканців 23-го відселили частково до гуртожитку професійного будівельного ліцею на вулицю **Івана Мазепи, 70**, частково — до комунального закладу «Чернігівський навчально-реабілітаційний центр **№2**» на проспекті **Перемоги, 183**. А вже зранку **2** липня стали відомі і перші висновки експертів.

— Попередні висновки такі, що аварійної ситуації там усе-таки не буде, але перевірку все одно проведуть. Це займе як мінімум кілька днів. На трьох стінах будинку поставлять **вісім маячків** (це коли стіна розкривається до цегли, а на місці тріщини наноситься гіпс). Фахівці **ТОВ «Майас Сілтумс»** двічі на день будуть перевіряти стан маячків і фік-

лилася із кручі, яка просто за метр від будинку, в першій вибило величезний пролом у стіні, у другій — дві стіни розтріскалися і «поповзли» усередину будівлі.

— Сталося це **близько восьмої ранку**. Мене не було вдома. Сусідка зателефонувала і сказала, що в моїй квартирі руйнується стіна... Що сказати, коли побачила це, просто остовпіла. Моя квартира знищена! — і зараз не може стримати емоцій **63-річна мешканка 5-ї**

Щоб прибрати звідси всього один квадратний метр утрамбованого стихією багна, мешканцям будинку знадобилося майже півдня.

ВУЛИЦЯ КІЇВСЬКА, 25

А ще складніша ситуація у квартирі **№3** будинку **№25** на вулиці Київській. Під час негоди тут упала стіна. Зараз через величезну дірку в кутку кухні третьої прориваються вітер і дощ, підвіконня висить

Вулиця Толстого, 7, квартира 6: Поток багна винесло двері і вікна

Тетяна Вихристюк. — Живу сама, **п'ять років** тому зробила ремонт, думала, що на старості спокійно житиму, аж на тобі... Що тепер робити, навіть не уявляю... По-хорошому ці дві стіни треба зносити і зводити нові. Але хто і за який кошт це робитиме? Я на свої **1680** гривень пенсії? Комісія, яка приходила в неділю, нічого конкретного мені не сказала, їх більше цікавило дерево, яке росло на кручі і після зливи практично повисло над будинком. У понеділок його прибравли. Попередньо сказали, що кручу укріплятимуть. Справа, і правда, потрібна, ось тільки чому це роблять лише зараз, коли сталася НП? І про те аварійне дерево, і про зсув ґрунту на кручі ми не раз писали в різні інстанції міста. Комісії приходили, але нічого страшного тут чомусь не побачили. Ну чому у нас кидаються щось робити лише тоді, коли станеться якась горе? Це добре, що ніхто з людей не постраждав. Ви подивіться на шосту квартиру! Від неї ж майже нічого не залишилося! Стіни понівечені, двері й вікна вибиті, усередині все залито грязюкою! Сім'я, яка нею володіє, тільки почала робити тут ремонт. А тепер і сенсу немає...

у повітрі, а через підвал можна побачити проїжджу частину.

— Взагалі я живу сама. Але того дня була на дачі, вдома ночував **молодий син Вася**. Вранці вирішила малини зібрати, вийшла на вулицю — дощ. Та, думаю, перечекаю. Прилягла і заснула. Розплющую очі — **старший син Андрій** сидить у кріслі. Сумний. «Мамо, у нас вдома проблеми». Усередині все похололо: «Що сталося?» — «Обвалилася стіна», — розповідає **64-річна мешканка квартири Галина Кан-**

«Гарт» простежить, як складеться доля тих, чії домівки під час потопу постраждали найбільше, й обов'язково розповість про це на своїх сторінках. Якщо ж ви уже зараз хочете допомогти тим, хто потребує цього, звертайтеся у такі громадські організації:

- міський молодіжний центр «Жменя» — (066) 209-55-05 (Регіна Вікторівна Гусак);
- Чернігівське міське громадське об'єднання інвалідів — (050) 672-75-91 (Світлана Віталіївна Федорова);
- «Рада партнерського розвитку» — (063) 609-10-83 (Альона Володимирівна Лутченко);
- «Голос батьків» — (095) 075-90-16 (Олена Василівна Трубенюк);
- «Коло Чернігівщини» — (063) 974-16-22 (Максим Анатолійович Подласий).

А також речі першої необхідності (продукти харчування тривалого зберігання, постільну білизну, засоби гігієни, одяг та взуття), пральні порошки та миючі засоби для упорядкування оселі після затоплення можна принести з **9 до 17 години** на пункт збору — в **Чернігівський навчально-реабілітаційний центр №2** (проспект Перемоги, 183).

Не будьмо байдужими!